RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 90.325 van 19 oktober 2000
in de zaak A. 63.909/VII-13.241.

In zake : de stad AALST

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de stad AALST op 1 juni 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 3 april 1995 waarbij haar beroep aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 8 september 1994 houdende weigering van de vergunning aan de n.v. Jan DE NUL ONDERNEMINGEN, om een installatie voor het fysico-chemisch behandelen van verontreinigd grondwater, gelegen te Aalst, Ledebaan 71-73, uit te baten, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 juli 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 september 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van juridisch adviseur L. DE MOOR, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat D. DE KEYSER die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat op 19 mei 1994 de n.v. Ondernemingen Jan DE NUL een aanvraag indient tot het verkrijgen van een milieuvergunning voor het saneren van een verontreinigd terrein, omvattende een fysico-chemische behandeling van afvalstoffen, het dagelijks lozen van maximum 400 m^3 ander dan huishoudelijk afval-water dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat en een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor de behandeling van ander dan normaal huisafvalwater dat één of meer gevaar-lijke stoffen bevat; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST een gunstig advies verleent voor de periode van één jaar; dat op 8 september 1994 de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de vergunning weigert; dat zowel de

n.v. Ondernemingen Jan DE NUL als de verzoekende partij tegen die weigeringsbeslissing beroep instellen en de verwerende partij vragen om de gevraagde milieu-vergunning aan eerstgenoemde vennootschap te verlenen; dat met een besluit van 3 april 1995 de ingestelde beroepen gedeeltelijk gegrond worden verklaard in die zin dat aan de n.v. Ondernemingen Jan DE NUL de gevraagde vergunning wordt verleend behalve voor wat betreft het aspect "lozen van afvalwater", dat zonder voorwerp wordt verklaard; dat, tenslotte, uit de laatste memorie van de verzoekende partij blijkt dat de saneringswerken die het voorwerp uitmaken van de in het geding zijnde vergunning reeds vóór het instellen van het onderhavig annulatieberoep, namelijk op 22 februari 1995, volledig werden uitgevoerd;

2. Overwegende dat zoals de verwerende partij opwerpt, het beroep om volgende redenen als onont-vankelijk moet worden verworpen :

2.1.1. De verzoekende partij heeft tegen de in eerste aanleg geweigerde vergunningsbeslissing admini-stratief beroep ingediend en heeft de verwerende partij verzocht om de gevraagde milieuvergunning tot sanering aan de n.v. Ondernemingen Jan DE NUL te verlenen. De verwerende partij heeft dat verzoek ingewilligd, behalve wat het aspect "lozen van afvalwater" betreft, dat blijkens de bestreden beslissing zonder voorwerp is geworden. Dat laatste element wordt door de verzoekende partij nergens betwist. Zo te zien heeft de verzoekende partij met de bestreden vergunning gekregen wat zij in haar beroepschrift wenste. In geen enkel middel wordt immers door de verzoekende partij kritiek geleverd op de in het bestreden besluit opgelegde vergunnings-modaliteiten.

2.1.2. Zoals uit hoger weergegeven feitenrelaas blijkt zijn de desbetreffende saneringswerken reeds geruime tijd uitgevoerd.

2.1.3. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij niet over het vereiste belang beschikt.

2.2.1. In haar laatste memorie betoogt de verzoekende partij dat zij wel belang heeft bij haar annulatieberoep daar het stadsbestuur streeft naar een gecontroleerde sanering van verontreinigde sites en eventuele sporen van restverontreiniging tot gebruiks-beperkingen kunnen leiden hetgeen consequenties heeft voor de nabestemming en het vergunningenbeleid van het college van burgemeester en schepenen; zij verwijst ook nog naar het eindverslag "Los Blancos Site Los Blancos te Aalst-Opleveringsverslag" ingediend door E.R.M. van maart 1995, waarin wordt gesteld dat rekening houdend met de in het eindverslag vermelde parameters het terrein in zijn totaliteit als gesaneerd kan worden beschouwd, dat de zone 4 van sector III niet in aan-merking kan komen als groentetuin of speeltuin en dat de nazorg de installatie van twee peilputten omvat waarvan het grondwater zesmaandelijks moet worden gecontroleerd en op basis van de meetresultaten zal worden nagegaan of verdere controle nog nodig is.

2.2.2. Het betoog van de verzoekende partij overtuigt evenwel niet. Vooreerst doet het geen afbreuk aan hetgeen sub 2.1.1. werd gesteld. Ook valt er niet in te zien wat een vernietiging van de bestreden beslissing nog zou kunnen veranderen aan de reeds voltrokken sanering. De argumenten van de verzoekende partij in haar laatste memorie nopen geenszins tot een ander standpunt. Voor zover - dat is niet duidelijk - de verzoekende partij met haar laatste memorie poogt

kritiek te leveren op de eventuele gebrekkige uitvoering van de sanering, staat dit volledig los van de wettigheid van de bestreden milieuvergunning. Bovendien kan uit het voormeld eindverslag geenszins dergelijke gebrekkige sanering worden afgeleid en blijkt nergens dat de bestemming woonzone van het betrokken terrein niet kan worden gerealiseerd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien oktober tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A.-M. GOOSSENS. **M.-R. BRACKE.**